

Sumari **S**

ENTREVISTA Alejandro Martínez	4
SERVEIS	5
INFORMACIÓ CCOO en contra de la "prevenció virtual"	6
ACTES El treball i el gènere en la promoció de la salut	8
INFORMACIÓ Ocupació digna, sí. Retallades, no!	9
NOTÍCIES La sanitat, cada dimecres en lluita	11
NOTÍCIES Conveni Col·lectiu de Transport de Viatgers	12
FORMACIÓ	13

Editorial **E**

Direcció
[Jaume Beà Besó]

Consell de Redacció
[Josep M. Baiget Marquès, Teresa Castellà Gardenyes,
Ramona Criado Cerro, Joan Riba Iglesias, Imma
Romeo Mallafre]

Assessorament lingüístic
[SL CCOO - Lleida]

Disseny i maquetació
[la Gràfica www.lagrafica.com]

Redacció
[Av. de Catalunya, 2, 25002 Lleida
Tel. 973 26 36 66 / Fax 973 27 50 66]

Adreça electrònica
[lleida1@ccoo.cat]

Edita
[UI CCOO Terres de Lleida]

Tiratge
[10.000 exemplars]

Dipòsit Legal
[B-42832-96]

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de Lleida

Diputació de Lleida

Organitza't la indignació!

La crisi està servint de coartada per retallar drets laborals i socials. No hi ha dia sense que algun personatge, dels que diuen saber el que es fan, se'ns coli al cafè matinal i ens ordeni que cal estrènyer-se més el cinturó. Amb veu greu i rictus seriós apel·len el mercat, el poder suprem sense rostre, i ens exigeixen capteniment. El poder polític democràtic s'ha doblegat als seus requeriments, fonamentats en l'aforisme neoliberal de "menys estat i més mercat", que, en la praxi, ens ha dut la crisi econòmica i social més greu en gairebé cent anys.

Els escolanets del mercat, a través dels potents altaveus instal·lats a la xarxa audiovisual, repeteixen una vegada i una altra el dogma que la sortida de la crisi passa forçosament per la reducció de la despesa en política social i dels salaris dels treballadors i les treballadores. CCOO defensem que de la crisi se'n pot sortir augmentant ingressos. L'opció de reduir la despesa i els salaris la paguem exclusivament la classe treballadora. L'augment dels ingressos el paguem tots. També aquells que volen sortir d'aquest mal pas sense cost.

El darrer episodi d'aquesta sèrie d'iniciatives basades en les retallades laborals i socials ha estat el fracassat diàleg per a la reforma de la negociació col·lectiva. La CEOE ha fet volar pels aires un acord de modernització de la negociació col·lectiva que, tot i no ser el que CCOO volíem, anava en una bona direcció. La patronal, en un moviment tàctic irresponsable, ha posat per davant l'expectativa d'una possible victòria electoral amiga, que li permeti imposar les seves tesis, a un pacte entre els legítims agents socials que garanteixi la pau laboral i la cohesió social.

En aquest estat de coses és lògica la creixent indignació popular. Una indignació legítima perquè és indigne que, mentre que a la població se li exigeixen sacrificis salarials, fiscals, precarització de l'ensenyament, de l'assistència sanitària i del benestar social, els beneficiats del mercat continuïn vivint còmodament instal·lats en sous estratosfèrics, en bons milionaris, abrigats en ports fiscals francs on tenen emmagatzemats els patrimonis, gaudint de regalies tributàries i monopolitzant les oportunitats de fer nous grans negocis amb les despulles d'indústries guarides amb fons públics. La gent ja n'està farta d'aguantar el concert d'aquesta orquestra que sempre desafina.

De cadascú de nosaltres depèn transformar la pròpia indignació en una eina per canviar les regles del joc social. És al nostre abast que la societat tingui un caràcter social o mercantil. Tenim al davant el repte d'impedir unes relacions laborals individualitzades en les quals tot el poder de decisió estigui en mans de la patronal i unes relacions socials individualitzades en què tots els drets estiguin a l'arbitri del capital. És l'hora del compromís en la lluita pels drets laborals i socials presents i futurs. CCOO és el fruit d'un anhel nascut de la indignitat d'un temps sense drets, que va esdevenir organització per a la defensa dels interessos de la classe treballadora. Suma-t'hi, hi tens un lloc!

lo Sindicat **3**